

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΛΛΑΣΣΩΝΟΣ

Κυριακή 5 Ἀπριλίου 2026 - Τῶν Βαΐων (Ἰωάν. ιβ' 1-18)

Κυριακή τῶν Βαΐων σήμερα καί ὀδεύουμε σταδιακά πρὸς τὴν μεγάλη ἑορτὴ τοῦ Πάσχα. Ἡ Ἐκκλησία μὲ πολλοὺς τρόπους ὅλες αὐτὲς τίς ἡμέρες μᾶς μυσταγωγεῖ στό μυστήριο τῆς θείας οἰκονομίας. Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, πού ἔγινε υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἔρχεται πρὸς τό ἐκούσιο πάθος του γιὰ νά καταργήσῃ μὲ τὸν θάνατό Του τὸν θάνατο καί νά μᾶς χαρίσῃ τὴν αἰώνιο ζωὴ. Ἡ πορεία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τό ἐκούσιο πάθος, ξεκινάει ἀπὸ τὴν Βηθανία, τὴν πόλη ὅπου ὁ Χριστὸς ἀνέστησε τὸν Λάζαρο.

Ἡ Ἐκκλησία μας ἐόρτασε χθὲς τὴν ἀνάσταση τοῦ Λαζάρου καί σήμερα ἐορτάζει τὴν θριαμβευτικὴ εἴσοδο τοῦ Κυρίου στα Ἱεροσόλυμα, σὰν δύο γεγονότα δηλαδή πού συνέβησαν μὲ χρονικὴ διαφορὰ μίας ἡμέρας. Ὅμως ἡ ἀνάσταση τοῦ Λαζάρου ἔγινε πρὶν ἀπὸ ἓνα μῆνα καί ἔπειτα ὁ Χριστὸς μὲ τοὺς ἀποστόλους Του ἔφυγαν σὲ μίαν περιοδείαν, ὅπου δίδαξε καί θαυματουργήσῃ. Τώρα ὁ Χριστὸς βρίσκεται πάλι στὴν Βηθανία καί εἶναι τό τελευταῖο Του ταξίδι πρὸς τὴν ἁγία Πόλη.

Τό σημερινὸ ἱερό εὐαγγέλιο μᾶς ὀμιλεῖ γιὰ δύο σκηνές ἀπὸ τὴν τελευταῖαν ἑβδομάδα τοῦ βίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ μία εἶναι στὴν Βηθανία, σὲ ἓνα περιβάλλον οἰκογενειακό, ὅπου περιγράφεται ἀφενὸς ἡ ἄλεια τοῦ Κυρίου μὲ ἀκριβὸ μύρο ἀπὸ τὴν Μαρία, ἀδελφὴ τοῦ Λαζάρου καί ἀφετέρου ἡ θριαμβευτικὴ εἴσοδος τοῦ Ἰησοῦ στα Ἱεροσόλυμα.

Ἡ ἀνάσταση τοῦ Λαζάρου ἔκανε βαθειὰ ἐντύπωση στὸν λαὸ καί εἶχε δημιουργήσει μεγάλο ἐνθουσιασμό στοὺς Ἰσραηλίτες. Ὁ Ἰησοῦς εἶχε ἀναστήσει κί ἄλλους νεκρούς. Ὅμως ἡ ἀνάσταση τοῦ Λαζάρου εἶχε μίαν διαφορὰ. Εἶχε πεθάνει καί ἦταν θαμμένος τέσσερις ἡμέρες. Τό σῶμα του εἶχε ἀρχίσει κιόλας νά ἀποσυντίθεται, ὅταν μὲ ἓνα λόγο Του καί μόνο ὁ Ἰησοῦς τὸν κάλεσε καί πάλι στὴν ζωὴ μέσα ἀπὸ τὸν τάφο. Τό γεγονός αὐτό ὅμως ἐνίσχυσε καί τὸν φθόνον τῶν θρησκευτικῶν ἀρχόντων κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, οἱ ὅποιοι σκέφθηκαν καί ἀποφάσισαν νά σκοτώσουν καί τὸν Λάζαρο, ἐπειδὴ πολλοὶ πήγαιναν

γι' αὐτόν καί πίστευαν στόν Ἰησοῦ. Ὁ ἐνθουσιασμός τοῦ λαοῦ κορυφώνεται ἕξι ἡμέρες πρὶν τό ἐβραϊκό Πάσχα ὅπου ὁ Χριστός εἰσέρχεται στα Ἱεροσόλυμα καί πολλοί ἄνθρωποι ὅταν κατάλαβαν τήν παρουσία Του, πῆραν κλαδιά φοινικιάς καί βγῆκαν ἀπό τήν πόλη νά τόν προῦπαντήσουν κραυγάζοντας «Εὐλογημένος αὐτός πού ἔρχεται σταλμένος ἀπό τόν Κύριο! Εὐλογημένος ὁ βασιλιάς τοῦ Ἰσραήλ».

Στήν εἴσοδο τῆς πόλης συναντιοῦνται ὁ Σωτήρας τοῦ κόσμου μ' αὐτούς πού ἤλθε νά σώσει. Ἐκεῖνος γνωρίζει πρὸς τά πού καί γιατί πορεύεται. Ἐχει ἤδη φθάσει ὁ καιρός γιά νά ἐκπληρωθεῖ ὁ σκοπός τῆς ἀπίγειας παρουσίας Του. Τά πλήθη ὅμως, ἀκόμα καί οἱ ἴδιοι οἱ μαθητές, δέν εἶναι ἀκόμα στό ἐπίπεδο νά κατανοοῦν πλήρως καί νά πιστεύουν βαθειά. Γι' αὐτό καί ἐνῶ σήμερα ὑποδέχονται μέ ἐνθουσιασμό τόν Χριστό ὡς Μεσσία, σέ λίγες ἡμέρες θά ζητήσουν ἀπό τόν Πιλάτο τήν σταύρωσή Του. Ὁ λαός δέν μπόρεσε νά κατανοήσει πώς αὐτός πού θά πραγματοποιοῦσε τήν πραγματική διάβαση καί τό πραγματικό πέρασμα ἀπό τήν πνευματική δουλεία στήν ἐλευθερία, ἦταν ὁ Χριστός.

Ἐορτάζοντας σήμερα καί ἡμεῖς τήν εἴσοδο τοῦ Κυρίου, δέν πρέπει ἀσφαλῶς νά ἀγνοοῦμε πώς αὐτό πού περιμένουμε καί γι' αὐτό πού προετοιμαζόμαστε, εἶναι ἡ διάβαση ἀπό τόν θάνατο στήν ζωή καί ἀπό τήν γῆ στόν οὐρανό. Καί αὐτό θά τό ζήσουμε ὅταν ἀκολουθήσουμε καί ἡμεῖς τήν θυσιαστική πορεία τοῦ Ἰησοῦ «ἐρχόμενον πρὸς τό ἐκούσιον πάθος». Ὅχι μέ ἕναν ..συναισθηματισμό πού δημιουργεῖ τό κλίμα τῶν ἡμερῶν, ἀλλά μέ ἀληθινό βίωμα τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας, μέ τήν μετοχή μας στό μυστήριο τῆς μετανοίας καί στό ποτήριο τῆς ζωῆς γιά νά φθάσουμε στήν μεγάλη καί λαμπροφόρο ἑορτή τῆς Ἀναστάσεως ὅπου τό θεῖο φῶς καί ἡ οὐράνια χαρά θά πληρώσει τήν ὑπαρξή μας.

Ἀμήν.